

OS.6220.18.2026

Wronki, dnia 20 lipca 2026 r.

Decyzja
o umorzeniu postępowania
w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej „k.p.a.”, w związku z art. 71 ust. 2, art. 73 ust. 1 oraz art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670), zwanej dalej „ustawą ooś”,

orzekam

umorzyć w całości postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek Enea Operator Sp. z o.o., reprezentowanej przez pełnomocnika, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.:

„Przebudowa odcinka napowietrznej linii WN 110 kV Wronki – Czarnków ZPP
od słupa nr 1 do słupa nr 9 (odcinka napowietrznej linii 110 kV Wronki – Samołęż
od słupa nr 1 do słupa nr 9)”.

UZASADNIENIE

W dniu 6 maja 2026 r. Enea Operator Sp. z o.o., reprezentowana przez pełnomocnika Pana Przemysława Puchtę, wystąpiła do Burmistrza Miasta i Gminy Wronki z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Przebudowa odcinka napowietrznej linii WN 110 kV Wronki – Czarnków ZPP od słupa nr 1 do słupa nr 9 (odcinka napowietrznej linii 110 kV Wronki – Samołęż od słupa nr 1 do słupa nr 9)”.

Do wniosku dołączono kartę informacyjną przedsięwzięcia oraz wymagane załączniki. W toku postępowania dokumentacja została uzupełniona pismami z dnia 12 maja 2026 r. oraz 24 czerwca 2026 r.

Po analizie przedłożonej dokumentacji organ wezwał pełnomocnika inwestora do złożenia dodatkowych wyjaśnień dotyczących zakresu planowanych robót oraz kwalifikacji przedsięwzięcia na gruncie ustawy ooś i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.).

Zakres robót obejmuje wymianę istniejących konstrukcji wsporczych wraz z fundamentami, wymianę przewodów roboczych, montaż przewodu odgromowego ze światłowodem oraz wykonanie niezbędnych robót towarzyszących związanych z modernizacją istniejącej infrastruktury.

W odpowiedzi na wezwanie inwestor wyjaśnił, że planowane zamierzenie obejmuje wyłącznie przebudowę istniejącego odcinka napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV.

Z przedstawionych wyjaśnień oraz dokumentacji wynika jednoznacznie, że planowana inwestycja nie powoduje zmiany przebiegu istniejącej linii elektroenergetycznej.

Zachowana zostanie dotychczasowa oś linii, długość przebudowywanego odcinka oraz napięcie znamionowe wynoszące 110 kV. Stanowiska słupów pozostaną w dotychczasowych lokalizacjach, a realizacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z wyznaczeniem nowego korytarza infrastrukturalnego ani zajęciem nowych terenów pod przebieg linii.

Ponadto inwestor potwierdził, że przedmiotowa linia elektroenergetyczna nie stanowi inwestycji realizowanej na podstawie przepisów ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz nie została objęta wykazem inwestycji towarzyszących w rozumieniu tej ustawy.

Stan faktyczny sprawy został ustalony na podstawie wniosku, karty informacyjnej przedsięwzięcia, uzupełnień złożonych przez inwestora oraz pozostałych dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania.

Stosownie do art. 71 ust. 2 ustawy o oś uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane wyłącznie dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Katalog tych przedsięwzięć został określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Organ administracji publicznej, rozpoznając wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zobowiązany jest w pierwszej kolejności ustalić, czy planowane zamierzenie mieści się w katalogu przedsięwzięć określonych w przepisach powołanego rozporządzenia. Dopiero pozytywna kwalifikacja przedsięwzięcia umożliwia prowadzenie dalszego postępowania i wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W przedmiotowej sprawie planowane zamierzenie dotyczy przebudowy istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV Wronki – Samołęz na odcinku od słupa nr 1 do słupa nr 9. Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że inwestycja ma charakter modernizacyjny i obejmuje wymianę wyeksploatowanych elementów infrastruktury technicznej przy zachowaniu dotychczasowych parametrów funkcjonalnych linii.

W szczególności ustalono, że:

- nie nastąpi zmiana przebiegu linii elektroenergetycznej,
- nie ulegnie zmianie oś istniejącej linii,
- nie zwiększy się długość linii,
- nie nastąpi zmiana napięcia znamionowego, które pozostanie na poziomie 110 kV,
- stanowiska słupów pozostaną w dotychczasowych lokalizacjach,
- nie zostanie wyznaczony nowy korytarz infrastrukturalny,
- nie nastąpi zajęcie nowych terenów pod przebieg linii.

Powyższe ustalenia mają zasadnicze znaczenie dla kwalifikacji przedsięwzięcia na gruncie przepisów rozporządzenia.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia.

Jednocześnie § 3 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że kwalifikacji podlegają również przebudowa, rozbudowa lub montaż przedsięwzięć wymienionych w ust. 1, jeżeli realizacja tych robót powoduje osiągnięcie progów lub zmian właściwych dla przedsięwzięć wymienionych w rozporządzeniu.

W odniesieniu do istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych oznacza to konieczność każdorazowego ustalenia, czy planowana przebudowa powoduje zmianę parametrów przedsięwzięcia w stopniu uzasadniającym ponowną kwalifikację środowiskową.

W niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodzi.

Przeprowadzona analiza wykazała, że planowane roboty ograniczają się do przebudowy istniejącej infrastruktury elektroenergetycznej. Ich celem jest zapewnienie

dalszej bezpiecznej eksploatacji linii oraz utrzymanie ciągłości dostaw energii elektrycznej. Zakres robót nie prowadzi do powstania nowego przedsięwzięcia ani do zmiany parametrów istniejącej linii w sposób mogący powodować obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Organ uwzględnił również utrwalone stanowisko interpretacyjne Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, zgodnie z którym wymiana słupów, przewodów, fundamentów oraz innych elementów istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej, przy zachowaniu jej przebiegu i parametrów technicznych, nie stanowi przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o ile nie dochodzi do zmiany napięcia znamionowego do poziomu co najmniej 220 kV ani do wyznaczenia nowego przebiegu linii.

Stanowisko to znajduje potwierdzenie również w orzecznictwie sądów administracyjnych, zgodnie z którym obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie może być wywodzony wyłącznie z faktu prowadzenia robót budowlanych w obrębie istniejącego przedsięwzięcia. Decydujące znaczenie ma to, czy planowane roboty powodują zmianę przedsięwzięcia odpowiadającą przesłankom określonym w rozporządzeniu kwalifikacyjnym.

Sam fakt wymiany elementów technicznych istniejącej infrastruktury elektroenergetycznej nie przesądza zatem o obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Obowiązek taki powstaje wyłącznie wtedy, gdy planowana przebudowa skutkuje zmianami przewidzianymi w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r.

W rozpatrywanej sprawie takie okoliczności nie występują. W konsekwencji organ uznał, że planowane zamierzenie nie stanowi przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 71 ust. 2 ustawy ooś oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r.

W toku prowadzonego postępowania organ, realizując obowiązek wynikający z art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a., zgromadził i ocenił materiał dowodowy niezbędny do rozstrzygnięcia sprawy. Dokonana analiza prowadzi do jednoznacznego wniosku, że planowane zamierzenie inwestycyjne nie należy do katalogu przedsięwzięć, dla których ustawodawca przewidział obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Skoro planowane przedsięwzięcie nie stanowi przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 71 ust. 2 ustawy ooś oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, brak jest materialnoprawnej podstawy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalony jest pogląd, że postępowanie w sprawie wydania decyzji administracyjnej staje się bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. wówczas, gdy w świetle obowiązujących przepisów prawa brak jest przedmiotu rozstrzygnięcia albo brak jest podstaw do merytorycznego rozpoznania żądania strony. W takim przypadku organ nie jest uprawniony do wydania decyzji rozstrzygającej co do istoty sprawy, lecz zobowiązany jest do umorzenia postępowania.

W niniejszej sprawie przedmiot postępowania odpadł wskutek ustalenia, że planowane zamierzenie nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W konsekwencji organ nie posiada kompetencji do prowadzenia dalszego postępowania w przedmiocie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ani do określania warunków jego realizacji. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do przedsięwzięcia, które nie podlega obowiązkowi jej uzyskania, stanowiłoby naruszenie zasady legalizmu wyrażonej w art. 6 k.p.a.

Mając powyższe na uwadze, organ uznał, że zachodzą przesłanki określone w art. 105 § 1 k.p.a., zgodnie z którym, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się

bezzprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o jego umorzeniu. W realiach niniejszej sprawy bezzprzedmiotowość wynika z braku obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego zamierzenia.

Na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. oraz art. 74 ust. 3 ustawy ooś strony postępowania zostały zawiadomione, w drodze obwieszczenia z dnia 30 czerwca 2026 r., o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z całością zgromadzonego materiału dowodowego, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem rozstrzygnięcia.

W wyznaczonym terminie żadna ze stron nie zgłosiła uwag ani wniosków mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Wobec powyższego Burmistrz Miasta i Gminy Wronki orzekł jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu, wnoszone za pośrednictwem Burmistrza Miasta i Gminy Wronki, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron decyzja staje się ostateczna i prawomocna, zgodnie z art. 127a § 1 i 2 k.p.a.

Zgodnie z art. 130 § 4 k.p.a. decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron albo jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.

Kierownik Referatu
Ochrony Środowiska
mgr inż. Marta Orzeł

BURMISTRZ
Rafał Zimny

Otrzymują:

1. Przemysław Puchta - pełnomocnik,
2. a / a. (KR)

Do wiadomości:

1. Strony postępowania - zgodnie z art. 49 kpa w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy ooś.